

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg forstår det ikke. For det første blev der, i øvrigt med Venstre, indgået en historisk aftale i 1978, som Det Radikale tilsluttede sig – og vi overholdt den alle de år, vi var i regering – om, at der ikke skulle tages fra Landsbyggefonden til ydelsesstøtte og til opføring af nye boliger, fordi renoveringsbehovet var så stort og der var begyndende ghettoisering osv. Det hørte jeg ikke fru Charlotte Fischer tilslutte sig.

Det andet er, at vi i fællesskab, og jeg var ordfører for Socialdemokraterne, i 1999 – men gældende for 2000 – fremsatte et lovforslag, som betød, at der med et sigte på 35 år ville være en anden opdeling, end der er i dag. Men det var også, fordi man kunne se, at der om 35 år nemlig var kommet penge i Landsbyggefonden, og man kunne sige, at den var mere selvfinansierende. Det er der ikke nu. Der er nemlig ikke en krone tilbage i Landsbyggefonden, ikke en krone!

Må jeg så ikke spørge: Er det ikke sådan, at der er mindre til renovering, mindre til ghettoindsats, fordi man bruger pengene på ydelsesstøtte? Er det ikke sådan, at Det Radikale Venstre ved andre lejligheder, ved festlige lejligheder, anerkender, at uligheden i samfundet er stigende? Er det, at man bruger penge til ydelsesstøtte, ikke et udtryk for, at man tager fra nogle fattige og giver til nogle fællesopgaver, vi alle sammen burde bidrage til?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu må man meget undskylde, men jeg bliver rigtig provokeret, når Socialdemokrater taler til mig om, hvem der kæmper mod uligheden. Det er os, der vil gøre noget ved de stigende milliongevinster, som boligejere i det her land skraber ind. Det er rige boligejere nord for København, der skraber det ind. Det gør vi ingenting ved, så længe vi holder fast i skattestoppet, så jeg vil bare ikke høre noget fra Socialdemokraterne om, hvorvidt vi kæmper for ulighed.

Så vil jeg bare stadig sige, at det for mig egentlig handler om at forstå, hvorfor Socialdemokraterne har forladt princippet om, at Landsbyggefonden skal yde til nybyggeri. Det princip stod man ved i oktober 2005. Så må det være, fordi Socialdemokraternes boligordfører åbenbart har sagt noget, der var helt forkert, og jeg har altså flere citater, der underbygger det.

Hvorfor siger man ikke bare ærligt hos Socialdemokraterne ligesom den gode gamle Jens

Otto Krag, at man har et standpunkt, til man tager et nyt? Så var man ovre alle de problemer og alle de beskyldninger. Det synes jeg bare Socialdemokraterne skulle gøre.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu fik vi gennem fru Anita Knakkegaard slået fast før, at det her lovforslag jo ikke ændrer ved, hvor mange boliger der bliver bygget; det ændrer ved, hvordan boligerne bliver betalt.

Kl. 16.35

Så vil jeg godt spørge fru Charlotte Fischer, hvorfor hun mener, det er rimeligt, når man så står med en regning for de boliger, som skal betales, at en stor del af den regning skal betales alene af en lille gruppe mennesker, som oven i købet er blandt de fattigste i det her land; nemlig de almene lejere.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu vil jeg sige, at vi jo i den her aftale har været mest optaget af at sikre markant flere penge til investeringer i renovering. Det var det, vi gik efter, det var vores vigtigste hensyn, og det er sådan set det, der er lykkedes. I forbindelse med nybyggeri synes vi, det er i orden, at lejerne medvirker, for, som jeg sagde, vi har en ambition om en så vidt muligt selv bærende sektor, også med et så stort eget ansvar som overhovedet muligt. Det er den måde, vi tænker på.

Og så vil jeg godt sige, at det jo ikke er sådan, at lejerne betaler det meste. Det er sådan, at staten faktisk betaler tre fjerdedele, og fremover vil Landsbyggefonden kun refundere en fjerdedel af statens udgifter til refusion.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu skal man jo heller ikke nedgøre, hvor meget lejerne betaler. Som det har været fremme flere gange i debatten, er regningen til de almene lejere løbet op i ca. 10 mia. kr. i alt takket være bl.a. Det Radikale Venstre. Så det er jo ikke småpenge, de får lov til at betale. Jeg ved godt, at der også er andre, der deltager i finansieringen, men der er en særlig pulje, en særlig skat, lige netop for de almene lejere.

Det kræver ikke den store matematikksamen at se, at hvis man lægger en særskat på de fattigste mennesker i det her land, øger man uligheden i stedet for at mindske den. Så jeg vil godt igen spørge fru Charlotte Fischer: